

של תקופה

לכל תקופה יש סמל משלה, ובדרך כלל נעים מאוד לעין וללב לראות את הסמל הזה בצורת נערה יפה. לכן הסמל של תקופת הפלמ"ח ומלחמת-השיחרור היתה **אוהלה הלוי**, בתם של הבמאי **משה הלוי** והשחקנית **לאה דגנית**.

היא היתה מפורסמת מאוד. היא היתה אז בת 20, הופיעה בציבוריות, הלהקה מס' 1 במלחמת-השיחרור, וכל הארץ הכירה אותה, ושם, בציבוריות, בימי המלחמה, היה גם בחור אחד צנוע ורזה. קראו לו **שייקה אופיר**.

אוהלה המפורסמת התאהבה בשייקה הרוה, השניים החליטו להתחתן, אבל זמן קצר לפני מועד החתונה כמעט התקלקלו כל תוכניותיה. היא נסעה בגיפ, הגיפ עלה על מוקש-דרכים, ואוהלה נפצעה אנושות ברגלה.

למרות התאונה, נערכה החתונה בשמחה רבה בפאריס, והשניים ארזו את מזונותיהם

אוהלה ושייקה בחתונתם (1950)

הם נסעו לאמריקה. מאוחר יותר, כשי נגמרה המלחמה, האמריקאים גילו את אוהלה בהתלהבות רבה, קראו לה גבורת מלחמת-השיחרור, והאזינו בהערצה רבה לקולה הערב, כשיא שרה להם שירים ישראליים ואמריקאיים. היא התגברה בצורה מפליאה על תוצאות הפציעה, שהוציאה מכלל שימוש אחת מברכיה.

נולדו לה שני ילדים, ואחרי תשע שנות נשואין ניפרדו היא ושייקה. שייקה המפורסמת התחתן עם **לידיה שומאכר**, בתו של השחקן המנוח, ואוהלה נשכחה אישם בארצות-הברית. שייקה עלה מהצלחה ליצירתה, הוליד אפילו בן חוש, ועל אוהלה, גיבורת מלחמת-השיחרור, כבר איש לא שמע.

אבל למרות שלא שמעו עליה, היא המריכה לחיות את חייה. יש לה דירה קטנה ונחמדה בשדרות חן, ולפני זמן לא רב היא פגשה את בעלה השני, **גדיעין רביב**, מנהל המנגנון של ויצ"ו, גבר יפה-תואר. שעדיין לא עבר את גיל השלושים, גרוש ואב לילדה.

החתונה נערכה בשבוע שעבר ביום שלישי, אבל הגורל, המתעקש תמיד ליזמר לפני החתונה, ביום הראשון, היא הופיעה בשבוע-האופנה במלון הילטון, כי שהיא שרה שם מול מצלמת הטלוויזיה האמריקאית.

מנורת הטלוויזיה החזקה היו מכוונות כולם אל פניה, והיא היתה מרוכזת במיקרופון, כשפתאום התפוצצה מנורה חזקה ונפלה בכל הכובד שלה ישר לכיוון המקום בו עמדה אוהלה ושרה. אוהלה, מתוך אינסטינקט, פצצה מיד שמאלה, המנורה נפלה כמה סנטימטרים ממנה, היא ניצלה בנס, עם מיספר חתכים ביד שהחזיקה ביגטרסה.

החתונה נערכה יומיים לאחר התאונה.

האם נכון ש:

* הסיבה לכך שיוחנן זראי חזר ארצה, לאחר שנתיים של שהות בליסבון, היא שקונסול ישראל בליסבון, שהוא גם אבי אשתו, סיים שם את שירותו וחזר לישראל!

* אריס סאם, הזמר היווני, גילה התעניינות כל כך גדולה בעליזה עזיקרי ובקריירה שלה, עד שהחליט לעשות איתה יחד צמד עם אפשרות לסיבוב משותף בחו"ל!

בני הגנרלים

יש כל מיני בנים של יש בנים של עלית, ובנים של אוסט. יש בנים של פרדסים ובנים של יהלומים. כל הבנים הללו אוהבים מאוד את הוריהם ואת כל הקשור בהם, והם נפגשים תמיד זה עם זה במסיבות ובבילויים, ומשוחחים על הוריהם ועל כל מה שקשור בהם.

השבוע התגלו בארץ בנים חדשים. בני הגנרלים. לגילוי הזה הביאו שבעה בנים ובנות של גנרלים ארגנטינאים שהגיעו לביקור בארץ. בין הצעירים היו שלושה בנים וארבע בנות, והקצונה הצבאית הישראלית התגייסה מהר לחפש להם חברה.

הראשון שנמצא להם הוא כמוזן **אסי**, בנו של הגנרל **דיין**. הוא נפגש איתם, שוחח איתם קצת על אביו, ועל אביהם, ובינתיים נמשכו החיפושים אחרי בנים נוספים.

אחר כך נמצא **יוסי ינאי**, בנו של אלוף-משנה יעקב (יאן) ינאי. הוא נפגש איתם, שוחח איתם קצת על אביו ועל אביהם ואז התגלתה **ליליה הראל**, בתו של מפקד חיל-הים שלמה הראל, ו**ישראל זל**, בנו של מפקד חיל-השריון, וכשמצאו שיש כל כך הרבה בנים של גנרלים בארץ, הוחלט לערוך לכולם מסיבה משותפת, ולאפשר להם להחליף שיחה לבכית על נושאים הקרובים ללבם.

המסיבה נערכה ביום השישי בביתו של משה דיין. היו שם, בין כל בני הגנרלים, גם **מוקי דגן**, שהוא סתם בן של מישוה, ו**אהרונה** מסביון, חברתו של דיין הצעיר, וכולם ישבו בבית

בצהלה, אכלו בוטנים, שוחחו על הוריהם שלהם, על ספרות ועל שירה, שתי קפה, אכלו עוגות, שוחחו קצת על חייט-נאם, ועל עוד מלחמות. אחר כך הם נפרדו לשלום איש מרעהו ומרעותו. שום קשרים העלולים להוליד דור גנרלים חדש לא נוצרו שם.

אסי דיין ויוסי ינאי

הארץ והרצף

הגיעה לארץ עם לב שופע אהבה לבחור אמריקאי, אבל כשמספחתו התנגדה היא יתרה עליו, ועכשיו סוף-סוף היא מתחנת מחוש עם פסל צעיר בשנים, מארצות-הברית.

החתונה הזאת תהיה יותר מוצלחת משתי האחרות, כי עכשיו כבר יש לה נסיון חיים עשיר. "אחרי מחקר נפשי עצים", היא אמרה לפני שנתיים כבר, "הגעתי למסקנה שבנים חלשי-אופי פוחדים ממני, וגברים חזקי-אופי אני לא יכולה לשאת. האנשים היוצרים, אלה שבחרתם אני נמצאת, הם דקווא אלה שאינם מרגישים דברים. הם פשוט אינם גברים."

לכן, לאחר חשבון-הנפש הזה היא החליטה להתחתן עם פסל צעיר ויפה-תואר, לא חלש אופי, ולא חזק אופי.

לכל תקופה יש נערה משלה. אם לתקופת מלחמת-השיחרור היתה **אוהלה הלוי**, לתקופה מאוחרת יותר היתה **מאירה גרא**. מאירה גרא היתה שייכת לתקופת הפיוט-שלאחר-מלחמת-השיחרור. היתה לה נפש רומנטית שנולדה אצלה ביערות המולי, והנפש הרומנטית הזאת היתה אומרת אז, בכל פעם ששאלו אותה:

"אני אוהבת את היום ואת הלילה, את החיים, את השורות, ואת היערות." היא ידעה אפילו להבדל בתרומים.

כשהיא היתה בת שבע עשרה וחצי היא הכירה את בעלה הראשון, **אילן קה רווה**. זה היה כמוזן בתורשת מל-צ"ט, חרוש לאחר תאונת הדרכים בה איבד את רגלו. הוא חילל לה בחליל, היא ציטטה לו דברי שיר, והם התחברו.

לאחר שנה הם התגרשו. מאוחר יותר התחתן אילנה עם **אביבה**, כשהם מנהלים חיי נשואין נפרדים ביותר, עם פרודות ופיוטים לרוב. מאירה כבר היתה קצת פחות פיוטית והתחתנה עם **גרשון גרא**. היא היתה עם גרא תשע שנים, וכשהתגרשה ממנו היתה כבר עוד פחות פיוטית, לפני שנתיים לאחר ביקור בארצות-הברית היא טעות של תקופתה.

אוהלה מאמינה שזוהי התאונה האחרונה והחתונה האחרונה בחייה. לאחר ירח-דבש באילת, סיפרה אוהלה, "למרות כל מה שעבר עלי, תמיד מצאתי את עצמי". היא מסכמת את חייה: "וכל מה שקרה לי לא הפחית ולא העלה, אלה הם החיים. ומה שאני יכולה להגיד, זה שהרבה יותר קל להיות גיבורי מלחמה יחד, מאשר לצאת שניים ביחד. הנשואין הקודמים היו אצלי טעות של תקופתה."

מאירה

חתונה

על אופנוע

כש**צביקה קדיין** היה רקדן בלהקת כרמון, קראו לו צביקה. כי זה שם המתאם לרקדן. כשהוא עזב את להקת כרמון והחליט להישאר בארצות-הברית, הוא החליט ליק את שמו לזיו קליין, שם המתאם בי החלט לאמריקאי צעיר ומוכשר.

כשהוא החליט להתחתן הוא חיפש לי עצמו בחורה אמריקאית, כזאת שמחפשים

צביקה ובח"י

בנייני המיתון

לא רק לנשיא בונים בנייני-פאר. יש גם סתם אנשים פשוטים הטורחים להעסיק פועלים בימי מיתון אלה, והאנשים הללו מתחרים ביניהם על תואר בעלי הבית המפואר ביותר בארץ.

לפני כמה שנים היה **אפריים אידון** בעליו של הבית הזה. כש**מילס שרובר** בנה את הבית שלו בירושלים, ירד אילון ב"דרגה. אבל עכשיו עומד עורך-הדין **ג'ון נתן** להשיג את שניהם.

לעורך-הדין נתן יש לעת עתה דירה לא מפוארת, אבל גדולה. אשה נאה וכלים נאים. אשתו **רינה** היא יפהפיה אמיתית, ובתו של **עמיהוד גור**, המומחה ליעור, שעזב את הארץ אחרי שמשפחת וייץ היצרה את צעדיו, וביבלה לו את היערות שלו. חוץ מזה היא קרובת משפחה של יהודה גור, בעל המילון מצד אחד, ושל העשיר גרווובסקי מצד שני, ושל סמילנסקי מצד שלישי, ויש לה עוד כמה וכמה צדדים. כולם עשירים.

גם לבעלה יש כמה צדדים טובים. אחד מהם היה לורר נתן, שהוריש לו במותו סכום גדול של כסף, ובסכום הזה הוא בונה לו את הווילה המפוארת ביותר כאפקה. יודעי דבר אומרים את מחירה במיליון לירות.

אבל יש לו מתחרה רציני בעניין, הלא הוא **אייזנברג**. איזנברג עצמו היה אדם פשוט שעבד בהצלחה בבית-חרושת וולקן בחיפה, נסע ליפן, וחזר, לא ידוע איך, עם מולטימיליוני לירות, ואשה יפנית יפה, כדי לבנות אותן.

את הווילה בת כמה מיליוני לירות הוא בונה בסביון, יהיו בה כמה וכמה קומות, ואשתו כבר יצאה לסיבוב בעולם, לקנות רהיטים וחפצים כדי למלא אותה.

כל הגברים האמריקאים. הוא מצא רקדנית צעירה ילידת טקסס, וכמו אמריקאים רבים הוא לקח אותה לטן-זואג, ונשא אותה שם לאשה.

אבל אז, ביום הנשואין, נמאס לו פתאום להיות כמו כולם. הוא החליט להיות שונה. הוא חשב וחשב במה הוא יכול להיות שונה מכל שאר האמריקאים, נמצא שלכל האמריקאים יש מכוניות. אם כן לו לא תהייה מכונית.

הוא קנה לעצמו טוס-טוס קטן, ומיד לאחר החתונה הרכיב עליו את שרה אשתו לה עוד לא הספיק להחליף את השט שבטח ייקרא שרי או משהו כזה, ויצא איתה ל"ירח-דבש". זה היה כל-כך שונה, עד שעיתון נ"אמריקה כתבו על זה.